

Psalm 62: Rust.

Votum en zegengroet.

Psalm 84 (Psalmen voor nu)

Wet

Opwekking 518 Heer, u doorgrondt en kent mij.

Gebed

Kindmoment: Waar ben je?

GK 171: 1, 2

Lezen: Psalm 62

Zingen: GK 174

Preek

Zingen: Psalm 62: 1, 3, 4

Gebed

Collecte

Psalm 63: 1, 2

Zegen.

Kinderen: Waar ben je?

Voor de preek: de vakantietijd staat voor de deur. We mogen even uitrusten. Van ons drukke werk. de school. De tijd, die in deze maanden zo onrustig is. de vragen over Griekenland, de vele duizenden vluchtelingen, de agressie in het midden oosten....

Wat kun je dan verlangen naar rust.

Psalm 62 gaat over rust. Over stilte.

Een mooie psalm dus om mee op vakantie te gaan.

Preek:

Een tijdje geleden hadden we Alpha-cursus. Een cursus om de Bijbel en God beter te leren kennen. Met veel gezelligheid en samen eten. En mooie diepe vragen en gesprekken.

Over de Bijbel zelf, over Jezus, de opstanding en een heel weekend lang gaat het over de heilige Geest. Dat weekend hielden we in een grote boerderij.

Tijdens een pauze lagen we languit te liggen op de banken en slurpten onze koffie weg. Er gingen wat boekjes rond. Een daarvan was een klein boekje met korte brieven van kinderen aan God: "Lieve meneer God".

Dia

Met dit soort vragen: Beste God,

Dia

Ik was naar een trouwerij en die mensen kusten elkaar in de kerk.

Mag dat wel?

Rosemarieke.

Of: *Lieve God,*

Dia

ik wed dat het heel zwaar voor U is om van iedereen in de hele wereld te houden.

Er zijn maar vier mensen in onze familie en mij lukt het niet.

Nan

En toen kwam deze brief:

Dia

Lieve God,

Is de dominee een vriend van u of is hij alleen maar een goede kennis? Leon

De woorden kwamen heel heftig bij me binnen.

Ik bleef rustig aan mijn koffie slurpen, maar in mijn hart stormde het.

Ik werd stilgezet: ben ik een vriend van God of alleen maar een goede kennis?
De woorden bleven me aankijken.
Want ik wil graag een echte vriend van God zijn. Een kind van God.
Maar ik ben in al mijn drukte en domheid vaak alleen maar een goede kennis.
En zelfs dat niet eens.
Mijn geloof is lang niet altijd even sterk.
Een vriend of een kennis?
En ik kijk naar mijn gebeden. Mijn lezen uit de Bijbel. De verleidingen in onze wereld. Mijn verlangen naar rust. Naar geloof.
Hoe dichtbij mag God eigenlijk komen?

Veel christenen ervaren deze onrust. Door de vele vragen. Over het lijden. Waar is God eigenlijk? Over Schepping en evolutie. Over dood en verdriet.
Of over de kerk: voel ik me eigenlijk wel thuis in deze kerk? Is er niet meer? Iets beters?
Onrust door de veranderingen: het is zo anders dan vroeger.
Of onrust, omdat er zo weinig veranderingen zijn: wat moet ik met zo'n ouderwetse kerk?
Het is als met het licht van een vuurtoren: even glijdt het over je leven heen, maar daarna zijn er soms ook lange donkere momenten. Waarin je je eenzaam voelt. **Dia**

En wat is ook de wereld vol onrust.
Zo veel lawaai. Agressie. Angst. Vluchtelingen.
Als er stilte is, dan is dat vaak eerder de stilte van de sprakeloosheid. Want wat moet je zeggen bij zoveel wreedheid en verdriet.

Psalm 62 gaat dus over stilte en rust.
Dat kom je in de psalmen niet zo vaak tegen. Daar is vaak nogal veel rumoer. Je hoort mensen roepen. Schreeuwen soms. Van pijn. Of om recht.
Je leest hoe mensen roepen naar de hemel om genezing. Om vergeving. Je hoort priesterkoren lofliederen zingen of je hoort pelgrims pelgrimsliederzangen op weg naar Jeruzalem. Je hoort krijgsrumoer en wapengekletter.
Je ziet mensen worstelen met zichzelf, met het leven en met God.

In Psalm 62 is het opeens "een en al rust en stilte".
Waarom? Wat voor stilte?
Want als je de psalm goed leest, dan zie je, dat het ook in deze psalm helemaal niet stil is. David heeft het over vijanden.
Wel vreemde vijanden. **Dia**
Het zijn mensen uit Davids eigen paleis. Als zij de koning tegenkomen, dan roepen ze blij: "Heil, o Koning!!". Ze zegenen hem.
Maar achter zijn rug vervloeken zij hem, staat er. Ze verwensen hem.
Wat is er aan de hand?

De psalm kan heel goed slaan op de tijd, dat David wordt opgejaagd en aangevallen. Koning David.
Er was een tijd, dat zijn eigen zoon Absalom zijn vader David van de troon wilde stoten. Daar was veel aan vooraf gegaan.
Absalom had zijn eigen broer Amnon gedood.
En dat was niet zomaar: Amnon had hun zus, Tamar, verleid en was tegen haar zin met haar naar bed geweest. Tamar had zich verzet, maar Amnon had doorgezet en haar verkracht. En toen hij genoeg had, stuurde hij Tamar weg. Tamar, zijn zus. Onteerd. Verwond.
Absalom haatte zijn broer Amnon en straft hem: hij doodt zijn broer om wat hij zijn zus had aangedaan. En hij vlucht.
Pas na twee jaar mag hij weer in het paleis komen en ziet hij zijn vader David weer.

Absalom in opstand tegen David. Zo heftig, dat David op de vlucht slaat.
Op de vlucht voor zijn eigen zoon Absalom. Stel je voor.

Ja, als je dat zo leest, vraag je je af hoe David zo stil, zo rustig kon zijn.
Waarom schreeuwt hij het niet uit? Van verdriet en wanhoop. Om Amnon. Om Tamar. Om Absalom.

Van twijfel ook. Want waar is zijn God in dit alles?

Waarom vecht hij niet terug? Is hij bang? Is hij stil, omdat hij weet, dat hij verslagen is?

Waarom is David zo rustig? Zo stil?

Dat vertelt hij zelf: hij is stil tot God.

“Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust”.

Daarmee bedoelt hij: ik hoef niet te schreeuwen. Ik hoef niet wanhopig te zijn. Want God zorgt voor mij. Hij beschermt mij. Hij zal mij redden. Ik kan op Hem vertrouwen.

“Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust, van hem komt mijn redding”.

In de verzen daarna beschrijft David dan, hoe betrouwbaar God wel niet is.

De beelden buitelen over elkaar heen: Hij is mijn rots, zingt David. Van Hem verwacht ik alles. Hij is mijn burcht: ik zal niet wankelen. Hij is mijn schuilplaats, mijn eer, mijn heil.

‘Waarom zou ik met zo’n God wanhopig worden?’.

En die mensen, die hem bedreigen en aanvallen, ja, wat stellen die eigenlijk voor?

Het zijn maar mensen. Lichter dan lucht. Zo kwetsbaar.

Waar zou hij bang voor moeten zijn, als God met hem is?

Als David dus stil wordt en zwijgt, is dat geen zwijgen uit angst. Het is ook geen rust, omdat David nu eenmaal een rustig karakter had.

Nee hij is rustig, omdat God bij hem is.

Ja, en hiermee zouden we het kunnen doen vanmorgen. De boodschap is duidelijk:

“Vertrouw op God in alle omstandigheden, dan vind je rust”.

En dus zou de preek nu klaar kunnen zijn. We kunnen nog wat zingen, koffiedrinken en dan naar huis. Dat zou erg prettig zijn.

Toch is er nog iets: Want dit vertrouwen in God is er niet zomaar!

Dat is geen automatisme of een karaktertrek.

Of je zegt: “Ja, die is gelovig opgevoed, dus die gaat naar God toe als ie het moeilijk heeft! Logisch!”.

Nee, dat gaat helemaal niet automatisch.

Je kunt enorm geschokt worden in dat vertrouwen. Als je plotseling erg ziek wordt. Of als je je man of vrouw verliest. Als je werk je bij de handen afbreekt. Als je opeens kanker blijkt te hebben of een ongeluk krijgt, dat je leven in één keer omgooit. Je kunt in een diepe depressie raken of psychisch ziek worden. Je kunt heel erg teleurgesteld raken in mensen of je alleen gelaten voelen.

Mensen kunnen zelfs zo wanhopig zijn, dat ze zelfmoord plegen: dan is het tenminste stil.

Je ziet in de wereld oorlogen, overstromingen en je hoort hoe IS tekeer gaat en moordt.

Het leven kan heel erg onherbergzaam zijn!

Ja, en dan stel je ook heel wat vragen bij God.

Dat zien we bij David ook.

Zijn vertrouwen is er niet zomaar. Daar heeft hij voor moeten vechten. En de sporen van die worsteling vind je in de psalm terug.

Let maar eens op het verschil tussen vers 2 en vers 6 van deze psalm.

Die verzen lijken hetzelfde, een refrein, maar dat is niet zo. Lees maar eens mee.

In vers 2 staat: “Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust”.

Dia

Maar, dan beschrijft hij verder de enorme vijandschap. Hoe mensen hem onderuit willen halen. Hoe ze midden in zijn gezicht heel aardig doen en vriendelijk, maar achter zijn rug spreken ze kwaad over hem en vervloeken ze hem. Ze willen hem doden. Ja, en dan moet David ervoor knokken om niet wanhopig te worden en het uit te schreeuwen en misschien zelfs God los te laten. En dat proef je in vers 6. In vers 2 staat: "Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust". Maar in vers 6 staat: "Zoek rust, mijn ziel bij God alleen!". Dia David voelt –om zo te zeggen- de twijfel de kop opsteken, de wanhoop, het verdriet en dan spreekt hij zichzelf toe: "David, keer je stil tot God!".

Hoe vind je die rust, die stilte bij God?
Wat is Davids geheim?
Is dat zijn zelfvertrouwen?
Zo van: 'Ik heb al vaker heel wat vijanden verslagen, dus dat zal nu ook wel goed komen!'.
Nee.

Davids geheim is dat hij God kent als redder.
Hij weet dat.
Hij ziet dat niet altijd.
Zoals nu: opgejaagd door zijn eigen zoon, Absalom. Van de troon gejaagd. Verraden. Op de vlucht. En waar is God?
Nee, David voelt niet altijd, dat zijn God altijd bij hem is.
Maar: hij wéét het wel. En daar komt hij bij tot rust.
Je moet God dus kennen.
Dan weet je: God laat mij niet los.
Hij doet wat Hij belooft. Zelfs door de dood heen!
Maar, daar moet je Hem wel voor kennen.
Hoe leer je Hem kennen?
Door veel naar de schepping te kijken. Iedere ster, ieder kindje, dat geboren wordt, zegt iets over zijn grote kracht.
Door veel uit de Bijbel te lezen. Hij heeft zijn kinderen al zo vaak gered, als naar Hem vroeg. Uit Egypte, door de Rode Zee, door de woestijn,.....
Het geheim zit in dat woordje "redder".

In het Hebreeuws staat een woordje dat u wel kent.
Hier staat het woordje "Jehoshua". Jozua.
En dat is in het Nieuwe Testament "**Jezus**".
En door deze Jezus weten we, dat God een heel bijzondere redder is.
Hij redt ons door hem van onze grootste vijand. Van satan en dood
U begrijpt, dat je bij zo'n machtige God echt tot rust kunt komen. Daar ben je veilig.
Maar: je moet Hem dus wel kennen.

En daar moet je tijd voor nemen. Daar moet je over nadenken. Over het leven. Over jezelf.
Over wie God voor je wil zijn.
Over vragen als: Wie ben ik? Waar ga ik naar toe? Waar sta ik nu?
Weet u wel: die platte grond. "Hier staat u" staat er met een dikke pijl en een dikke rode stip.
Ja, waar sta je eigenlijk?
Waar ben je naar op weg?
Wat is de zin van mijn leven?
Hoe ga ik om met mijn vrouw, met mijn man?
Ben ik er echt voor mijn kinderen? Mijn vrienden.

Kortom: om de stilte, de rust bij God te vinden, moet je de stilte ook opzoeken.
Want we leven in een drukke tijd.
Ons werk, ons gezin, onze vrienden, vragen veel van ons.
De maatschappij is ingewikkeld. Zoveel verleidingen. Zoveel dat je gezien moet hebben op Internet. Zoveel games. Berichtjes. Zoveel te doen op school. Zoveel eisen op je werk.
Zoveel afwijzing.
Zelfs jonge mensen raken burn-out.
Als je dan nooit de stilte opzoekt, dan kom je om.
Dat moet je dus bewust doen.
Een avond vrij. Een avond geen televisie. Een weekend erop uit.
De rust met God zoeken in de kerk.

Dat moet je dus ook heel bewust doen, omdat het heel lastig kan zijn.
Nadenken over het leven, over mijzelf, over mijn fouten, mijn huwelijk,
Vaak voelen we ons helemaal niet op ons gemak als het stil is.
Om met jezelf alleen te zijn.
Om in de spiegel te kijken.
Om na te denken over je geloof en God.
Het is veel makkelijker om afleiding te hebben. TV, computer, vakantie, sport....
Daarom is bidden naar de kerk gaan, vaak zo moeilijk. Daar kom je God tegen. En jezelf.
Stilte is soms erg moeilijk, maar wel erg nodig.

Ja, soms worden we stilgezet. Als we ziek worden. Als we geen werk meer hebben. Als er een ongeluk is. Als we iemand verliezen, die we lief hebben.
We waren druk op weg en opeens staan we voor het rode licht. Stilgezet.
Zoals met de verloren zoon in de gelijkenis.
Wat was hij druk om bij zijn vader weg te komen. Hij wilde het leven in. En dat gebeurde ook: jarenlang leefde hij in een ander land en vierde het leven met de centen van zijn vader.
Hij had vrienden en vrouwen genoeg, want hij had geld.
Totdat het geld op was en er ook nog een hongersnood in het land kwam.
Toen raakte hij al zijn vrienden kwijt.
En het enige baantje wat hij kreeg, was op de varkens passen.

Zie je hem zitten: de zoon van een rijk vader zit opeens bij een modderpoel in de stank van de varkens. Zijn kleren vuil en gescheurd.
En dan staat er iets heel belangrijks in de gelijkenis.
Dan staat er: "Toen kwam hij tot zichzelf". Dia
Hij was stilgezet. Ging over zichzelf nadenken. Over wat hij had gedaan en wat een liefdeloze egoïst hij was geweest. Over de pijn, die hij zijn vader had aangedaan.
Ja, dat was natuurlijk niet prettig.
Maar wat was het nodig.
Zo wist hij weer: wat is mijn vader goed! Dia

Sommige christenen hebben elke dag zo'n tijd. Een kwartier, een half uur met God. Een stukje uit de bijbel lezen en bidden en stilstaan bij wat je doet en wie je bent.
Stille tijd.
Een paar jaar geleden kwam ik vaak op bezoek bij een vrouw, die al meer dan 20 jaar ziek was. En al die tijd lag zij op bed. Boven haar ziekbed had ze een klein bordje.
Daar stond dit op: "Het gebed is de sleutel van de morgen
en de grendel van de avond".
Dat betekent: je opent de dag met God en je sluit de dag met God.
Juist een drukke dag.

Want we hebben het soms zo druk, dat het gebed erbij inschiet. Er is zoveel te doen. Vroeg op, snel weg. Even lunchen. Weer naar het werk. Thuis eten. Vergadering..... En als je naar bed gaat, val je in slaap voor je ook maar bent begonnen met je avondgebed.

Te druk om te bidden.

Ik heb een boekje en dat gaat over het gebed.

Dat heeft als titel: "Te druk om niet te bidden".

Dat betekent: juist als je het druk hebt en veel verantwoordelijkheden hebt, moet je veel bidden, want dan heb je Gods hulp nog meer nodig.

Maak daar tijd voor vrij, broeders en zusters. Voor uzelf in de binnenkamer. Of samen.

Jongens en meisjes, maak er al vroeg een gewoonte van om elke dag een stukje uit je bijbel te lezen en te bidden. Leg je bijbel op je nachtkastje. Zo leer je God kennen en leer je hoe goed Hij is.

Ten slotte: Het was misschien een preek voor u vanavond, waar veel bekends inzat. U wist wel, dat bidden en Bijbellezen voor je geloof heel belangrijk zijn.

Toch kan deze eenvoudige preek voor u heel ingrijpend zijn: de boodschap, dat je pas stil kunt worden bij God, op Hem vertrouwen, als je de stilte zelf ook zoekt en bidt en leest en nadenkt.

Het tilde David ver boven zichzelf en al zijn vijanden uit. Hij was rustig.

Zo kan het u ook boven uzelf uittillen en rust geven. God is machtiger, dan de problemen van dit leven. Sterker dan de dood. En sterker dan satan.

Hij is echt een Redder.

Amen.
